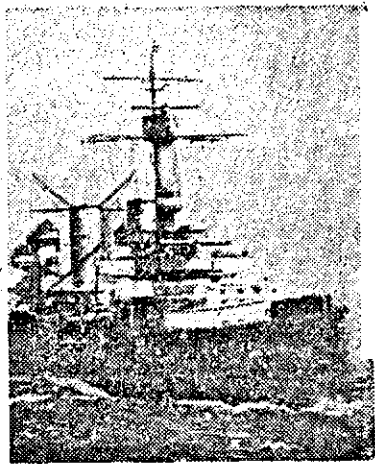

НАРОДЕН ФЛОТ

Чрез мощен народен флот — за свободна и благоденстваща България

ВЕСТНИК НА МОРСКИТЕ НАРОДНИ ВОЙСКИ.

РЕДАКТИРА КОМИТЕТ.

ДА ЖИВЕЕ БЪЛГАРСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА!

Другари моряци, артилеристи, подофицери и офицери. Българският народ, нашия славен трудов народ, а с него и нашата народна войска и флот, са позвани от Отечествония фронт да завършат на 8. IX. т. г. победоносно дългата историческа народна борба, срещу презряната монархия — черна агентура на немския империализъм, център на вътрешната реакция и фашистките остатъци, като гласуват единодушно за нейното премахване и установяване на чиста и свята народна република — светлата мечта на нашите велики възрожденци Ботев, Левски и Раковски.

Големи и страшни са престъпленията на монархията в лицето на Фердинанда, Бориса и техните царедворски клики по отношение на нашия народ и нашата прекрасна Родина. Цели 56 години тия агенти на немския империализъм превръщаха нашата свободна Родина в колония на германския империализъм, жертвайки труда, богатствата и кръвта на нашия народ за завоевателни цели на своите хазяи, кайзера и Хитлера. Потоци кръв, планини от кости, стотици хиляди знайни и незнайни гробове, мизерия, нищета и реки от сълзи, това са заслугите на проклетата немска монархия и техните продажни крепители към нашата истрадала страна.

Свободолюбия и демократичен български народ води седем дълги десетилетия жестока и кървава борба срещу монархията и нейните крепители — Кобургските демократи, народняци и национал-либерали, които днес отново се опитват под презряните Черно и Зелено знамена, да излъжат народа, за да спасят, колкото се може повече от проклетото царско-фашистко минало, но което ще бъде окончателно и до край изметено от народната воля.

Българският народ е единодушен в своята воля да ликвидира веднаж за винаги и окончателно наложения му против неговата воля антинароден монархически институт.

От времето на възраждането, българският народ даде хиляди и хиляди жертви в борбата за свобода, независимост и установяване на народната република.

В ний-ново време, българският народ записа в историята най-героични страници на своята борба срещу монархията и фашизма. Героичната борба на славното партизанско движение и великата саможертва на десетки хиляди народни синове и дъщери, ускори края на монархо-фашизма и завоюва на 9 септември победата на народа.

Благодарение на освобождението което ни донесе братският руски народ, благодарение на великия подвиг на непобедимата Червена армия и приятелството и покровителството на генералисимуса Сталин, нашият народ осигурява своята свобода, независимост и преуспяване.

Събарянето на монархията и установяването на народна република, в резултат на дългите народни борби и в резултат на всенародното допитване на 8 септември т. г., ще бъде едно от най-крупните и с най-голямо значение завоевание на нова демократична Отечествонофронтиска България.

Българският народен флот — верният страж на народните права и интереси, достойния син на Отечествонофронтиска България, е и ще бъде в първите редици на своя славен народ, в неговия поход против монархията и установяването на светлата народна република.

Да живее спасителния Отечествонен фронт — организатор и ръководител на българския народ и неговия въздвижител — ГЕОРГИ ДИМИТРОВ!

На борба за добиване справедлив и достоен мир,

КЪМ СЪЗДАВАНЕ НАРОДНА РЕПУБЛИКА

С неудържима и нескривана радост моряците от Черноморския и Дунавския флот очакват деня 8 септември, когато те за втори път ще вземат участие в едно от най-великите исторически събития в нашата страна — провъзгласяването на БЪЛГАРСКА НАРОДНА РЕПУБЛИКА.

На 9 септември 1944 година, разгромявайки фашизма и ликвидирайки властта на най-реакционната част от българската общественост, моряците бяха на челно място. Те още

шия нещастен народ претърпя две национални катастрофи. Само в продължение на шест години, 1913 до 1918 год. Фердинанд навлече две страшни национални бедствия за нашия народ, а когато след погрома избяга позорно от България, каза цинично пред редактора на „Берлинер Тагеблат“, че той „е служил честно 32 години на германската политика“.

По същия път син му Борис, най-напред унищожи на 9 юний 1923 година прогресивните партии, след което обяви фашист-

чествения фронт и разяснителната работа, която последния водеше нелегално между широките народни маси и между прогресивните хора в България. Делото на 9 септември бе последица от тази непрекъсната работа и осигури на българския народ бъдещето свободно съществуване.

Монархията донесе неизброими нещастия на нашия народ и застраши самото му национално съществуване. Днес тя е осъдена предварително в съзнанието на народа. И не ще се намери честен български патриот, който да я подкрепи.

Но да се отрича днес монархията, далеч още не е гаранция за демократичност и републиканство. Главният решаващ за българския народ въпрос е: каква република ще бъде установена в нас.

Народът е поел съдбините в своите ръце. Той има мощната подкрепа на нашата армия и нашият флот. Предстои му да устрои такава народна република, която както казва др. Г. Димитров, да осигури демократическото развитие, в която няма да има място за хищнически, спекулантски и паразитен капитал, в която трудът ще бъде решаващ общественостопански фактор. Такава, в която общото държавно народно развитие ще тръгне със широки и бързи стъпки напред, към нови и големи и все порешителни завоевания и победи на истинската демокрация и култура.

Да живее народната република България!

Капитан II р. Паспалев.

РЕПУБЛИКАТА И ФЛОТА

Няколко дни ни делят от деня 8 септември. Ден в който нашият народ е призван да произнесе тежка присъда върху монархията и провъзгласи многоочакваната НАРОДНА РЕПУБЛИКА. Благодарение на Отечествония фронт, за втори път родната войска е поканена да участва в уреждане съдбините на България. И нашият народен флот ще каже своята дума, като всички моряци, подофицери и офицери гласуват само с единствено спасителната листа на НАРОДНАТА РЕПУБЛИКА, гаранция за изграждането светлото бъдеще на нашата прекрасна Родина.

Политическата трагедия на нашия народ започва веднага след премахване на тежкото петвековно турско робство. Още на прага на своето политическо и стопанско развитие, народа падна под зависимостта на зараждащата се експлоататорска клика, която изкористи неговите политически свободи и му нахлузи ярема на ново робство — робство на монархията и експлоатацията.

Вместо да дойде оная свобода, за която проляха своята кръв най-достойните синове на нашия народ през онова вре-

(Следва на 2 стр.)

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

създателя на Отечествония фронт

тогава знаеха, че съдбата на българската монархия по същество е решена, защото всички злини и нещастия на българския народ в продължение на 56 години се дължаха на царската династия.

Чрез царския дворец чуждите империалистически държави провеждаха своите грабежнически планове и насочваха външната политика на страната, благодарение на което през царуването на Фердинанда на-

ка диктатура, а когато започна последната война през 1939 година, стана смирен служител на Хитлер. Той редовно ходеше в неговата главна квартира и ако Хитлер и неговият покорен служител в България цар Борис не съумяха да хвърлят нашата армия във война срещу Съветския съюз, за да докарат третата и най-страшна катастрофа за нашето Отечество, то това се дължи преди всичко на създаването на Оте-

за падна Тракия-българското Бяло море и за осъществяване докрай делото на Отечествония фронт!

Напред в борба срещу монархията!

Всички до един на 8 септември за републиката!

Смърт на презряната монархия!

Смърт на фашизма и реакцията — свобода на народа!

ДА ЖИВЕЕ ЧИСТАТА И СВЯТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ!

К. Халачев

Кап. II р., пом. командир на Морските войски.

РЕПУБЛИКАТА И ФЛОТА

(продължение от 1 страница)

ме—великаните на мисълта и делото: Раковски, Каравелов, Левски, Ботев и още много други именни и безименни мъченици за народна свобода, то в България се настаниха умразните немски царе, които се впиха като гладни кърлежи в неукрепналата снага на българския народ.

Още на времето Ботев беше казал: „България след освобождението ще бъде устроена по най-новата наука“ — имайки предвид една трудова народна република, враг на всякаво подтисничество, грабителство и политическо насилие. А неговият духовен събрат Васил Левски, най-прекрасния организатор и пламенен революционер в нашата история, бе истински борец и проповедник по села и градове за пълна свобода на поробен народ, която свобода може да се осъществи по неговите думи, не като се борим за цар, понеже и без това сме имали султан, а само при чиста и свята НАРОДНА РЕПУБЛИКА.

Вместо многоочакваната народна република, в нашата страна се загнезди немската предателска династия. 56 години продължи нейното царуване. Това са години на черен терор. Трудният български народ беше превърнат в работен добитък, за да трупа несметни богатства на Фердинанд и Борис. Те изсмукваха последните капки от народната пот, за да си градят удобни дворци, където водиха един разгулен живот за сметка на народа. От тези дворци идваха всички престъпни нареждания, щото нашата страна да се покрие с затвори и да бъде превърната на фашистка тюрьма. Престъпната ръка на Бориса подписа хиляди смъртни присъди на най-достоините синове из средата на нашия народ. Майките с черните забрадкени прашаха и пращат проклятия против този, който отне живота на техните чеда.

ЦАР — колко много злини крие тази дума, колко сълзи, ридания и кръв е причинила тя на нашия народ. И ето защо, ние трябва да свием нашия железен юмрук и ударим проклетата монархия така, щото никога, никога вече в нашата страна да не се раждат царе, а само свободни хора.

Всеки по-възрастен гражданин изтръпва в мятане за каква щом чуе името на Фердинанд, този коронован феодал, който ограби българския народ и го прати в три катастрофални войни. След него на престола се качи неговият син Борис — префинен убиец и гробкопач на народа, който направи всичко възможно, щото да ни отдели от славянските

народи и да заведе България в лагера на хитлеро-фашистките германски бандити.

Но нашият народ, който е народ със славни революционни традиции, завещани му от нашите прадеди и възрожденци, не се помири с това, да остане вечен и безправен роб на немските агенти у нас, около които се групираха българските народни изедници и самозабравили се царски агенти, които, за да угодишат на монарха, му поднасяха главите на най-достоините синове на българския народ.

В борбата на нашия народ за република, безспорно ще останат като исторически паметници: Радомирската република, Владейските събития, 9 юний 1923 год. и Септемврийското въстание от 1923 год. Всички тези паметници бяха потопени в кръвта на българския народ, за да може най-после на 9 септември 1944 год. Отечественият фронт, израстнал в един величав паметник на българската победа и народна свобода над монархията, фашизма и народните грабителци, да блести над българския хоризонт и сочи спасителния път на България. Само благодарение на това боево единство на нашия народ, замислено в главата на най-големия българин на нашето време, великия вожд ДИМИТРОВ, ще се премахне монархията като институт на управление и се замени с истинска НАРОДНА РЕПУБЛИКА.

Но готвейки се за 8 септември, ние трябва добре да разберем каква република искаме.

Не република такава, където господарите са алчните капиталисти, които изсмукват народната пот и кръв, като кървавата република на франкиска Испания; не и република такава, където гражданинът е безправен роб на своя господар и където свободата, най-светлият дар на човека от природата, е отнета, а човешкото достоинство потъпкано, като в републиканска Турция.

Не прехвалените републики на запада, където милиони хора гладуват. Нова република иска нашият народ, република такава, която да премахне експлоатацията на човека от човека, която да направи работника и селянина герои на труда и свободни граждани на своята страна, република такава, която да накара, щото всеки гражданин и войник да упражнява обществено полезен труд. А който не иска да работи — а може да работи — да няма право да се ползва от богатата на Родината.

Такава република има.

Такава е новата НАРОД-

ЗА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

Исторически факт е, че монархическата форма на управление е в своя залез. Съвременници сме на смяна на монархията в ред държави, по следна от които бе Италия.

Този исторически факт не е случайно явление, нито пък е плод на паявърхостни и маловажни причини. Монархията минава в страниците на историята поради низа от престъпления, които тя остави в историята на народите. Монархията е свързана с хиляди престъпления на монарсите и техните слуги, които имаха за резултат насочване на народите един срещу друг и проливане на реки от човешка кръв; Разрушаване на културата и унищожаване на моралното и материално благоденствие на народите; Жестоко преследване на верни народни синове и покровителство на безделието, сервилността и подлостта. Отнай-„демократичният“ до деспота, монарсите в своята същност се очертаха, като подтисници и врагове на народа. Колкото и искусно да се маскира, народите всякога са разкривали престъпните им намерения скрити зад ехидна усмивка.

Какво донесе на нас монархията на всички ни, е известно. Авантюрата на Фердинанд от 1913 год. никога не ще бъде забравена от българския народ. Това обаче не стигна — 2 години по-късно, той хвърли българския народ в още по-безмилостна и противонародна война, в служба на немския империализъм, чийто агент беше той. След погрома на България, подпомогнат от варните си слуги, той успя да се при-

НА ЮГОСЛАВЯНСКА РЕПУБЛИКА, която беше повикана на живот от смелите Югославянки народи след четири годишна упорита борба срещу немските окупатори и оръдия на сръбската династия на Карагеоргиевичите. Такива са републиките на нова демократична Чехия и нова Полша.

Такава република иска и нашият народ. Република, която да направи нашата страна градина, където да цъфти щастие, радост и благоденствие.

Нека превърнем 8 септември в ден на всенародна радост и велик празник за нови радостни дни на българския народ. В този ден всеки моряк трябва с ясното съзнание да гласува за НАРОДНАТА РЕПУБЛИКА, защото само по такъв начин ще изпълним своя дълг към българския народ.

Да живее и крепне народната и свята република България!

Долу проклетата и умразна царска династия!

бере безнаказано в Германия, където бе богато възнаграден за верна служба на театонците.

От там той непрестанно, чрез своя наследник Борис, да тика България по същия път и да подготвя третата национална катастрофа — участието във втората Свеговна война пак на страната на немския империализъм, сега пременен в нова дреха, „национал-социализъм“.

Така, в 56 годишното си царуване, Кобургитите записаха три национални катастрофи. Подчертаха с червена линия, че и те останаха верни агенти на германския империализъм и главната задача, която им бе възложена, да отделят България от семейството на славянските народи, те настойчиво и ревностно провеждаха. Те бяха агентите на разединението на балканските народи и усърдно раздухваха враждата между тях и носеха семето на братоубийствени войни.

Вътрешната политика на Кобургитите не е по малко злополучна от външната. Техните ръце са оцапани с кръвта на стотици българи, които се боряха за хляб, за правда, свобода, демокрация.

9 юний и 23 септември 1923 год. организирани от Бориса, са черни страници в нашия политически живот, които българския народ никога не ще забрави.

Но терора, убийствата, насилията, палешите, съпътствуват целия период на монархическия режим у нас.

Затова българският народ отдавна е отвърнал глава от монархията и на 8 септември ще установи народната република.

Кап. лейтенант Манасиев

За да подпомогне ония работници, занаятчии и земеделци, които желаят да се просвещават и усъвършенствуват в професията си, Министерството на информацията и на изкуствата е създадо при Дирекцията на изкуствата специална служба, която посочва на всеки запитвач необходимата научна литература и мястото, от където може да си я набави.

Отговорите биват писмени и се изпращат по възможност в най-краткия срок.

Умоляват се запитвачите да задават въпросите си кратко и ясно.

Запитванията да се отправят до: Министерство на информацията и на изкуствата, отделение „Обществено възпитание“.

Гласувайте за народната РЕПУБЛИКА

ВОЕННО-ПРЕДСТАВИТЕЛНИЯ ХОР И ПРАЗНИКА НА ЧЕРВЕНИЯ ФЛОТ В СОЗОПОЛ

Тази година Созопол има рядкото щастие да му гостува военно-представителния хор при политуправлението на войската — и то, по щастливо съвпадение, в деня на Червения съветски флот.

Бяха изнесени два концерта. Първият — на 28 юлий бе посветен на празника на Червения флот. Програмата, специално подредена от диригента на ансамбъла Драган Прокопиев под чието вещо ръководство, войската и народа имаха случай да се наслаждават от великолепно изпълнение, което хора разгъна пред своите слушатели.

След откриването бе изнесено слово от помощник-командира лейтенант Ат. Тютюнджиев за Червения флот и за неговата роля в Отечествената война. Хористите бяха приветствани от началника на Гарнизона г. майор Папазов и от кмета на града др. Никола Николов, който ясно подчерта релата на днешните народни хорове. Поднесени бяха и букети от др. Анка Ганева от името на прогресивната отечественофронтиска младеж и от моряка Ат. Василев, който с поетичното си поръчение, което направи на диригента — развълнува всички.

След дълго продължаващи ръкоплекания, следваха една от друга по-добри песни, някои от които бяха бисирани. Особено настроение създаде марша „Сталин, Тито, Димитров“.

За първи път Созопол приважва такъв голям културен празник!

За първи път така непринудено и тържествено бе отпразнуван празника на Червения флот в града ни!

Но нещо друго има, което трябва да привлече вниманието ни!

На 30 юлий бе обявен безплатен концерт за войската от Созополския гарнизон и всички отечественофронтоски организации и колонии от Пловдив и Ямбол. По този начин народния диригент със своите хористи се сляха с жадната за културен живот публика. Тук началника на гарнизона благодарни на Прокопиев и неговите хористи, които с песните си създадоха два, дълго помнещи се часове, изпълнени с духовна наслада.

Така войската и народа посрещат и възнаграждават своите народни културни труженици! Така войска и народ празнува празника на братския Червен военно-морски флот!

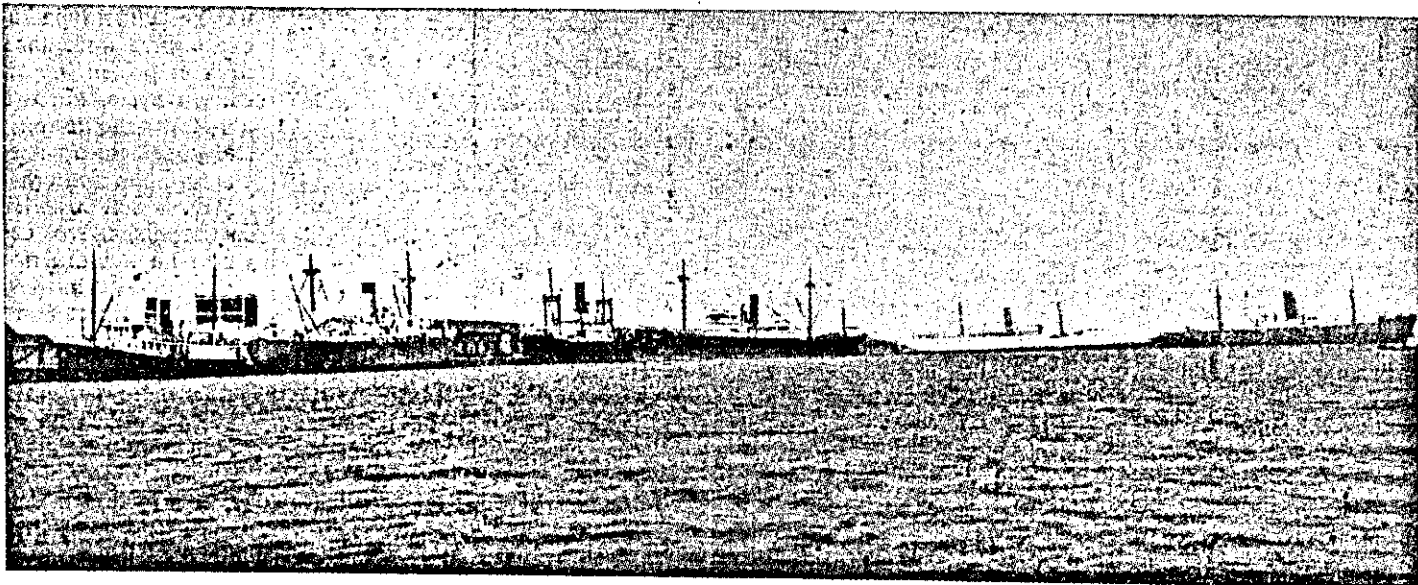
Слушател

ПРОТЕСТНО СЪБРАНИЕ

На 6 август т. г. всички чинове от Морска база — Варна, се събраха на събрание в защита на борящия се испански народ. Събранието бе открито от командира на Базата. След това бе дадена думата на пом. к-ра лейт. Калчев, който изнесе беседа за борящия се испански народ против кървавия режим на Франко. Той даде ясна представа за тежкото положение на испанския народ в настоящия момент.

Моряк

Никога вече монархия!
Да пребъде народната
РЕПУБЛИКА.

Корабите от българския търговски флот,

които, поради престъпната политика на монархо-фашистката клика у нас и понемчените царе, бяха предадени през последната война на германците и потънаха. С тяхната загуба се нанесоха неизмерими щети на нашето стопанство.

ЗАЩО БЪЛГАРИЯ ТРЯБВА ДА БЪДЕ РЕПУБЛИКА

Падна окървавената глава на Людвиг XVI от гилотината, защото трудовия френски народ не желаше да бъде управляван от некадърни монарси. Надигна се бурно вълната на целия изстрадал френски народ и помете гнилите останки на монархизма. В същото време, всички европейски монарси изтръпнаха и се попитаха, кога ли ще дойде и тяхния ред?, защото те виждаха, че е отминало времето на монархизма, когато техните особи се боготворех. Нзрода разбра, че една малка група прикрига зад монарха, експлоатира техния труд. Те виждаха, че монарсите ги водеха към пропаст, задоволявайки своите желания, докато народа тънеше в мизерия и глад.

Участва на Людвиг XVI ще сполети всички монарси, понеже е минало времето на консервативното разбиране, че единствено монарх има правото на власт. Безбройни са примерите, когато хората, произлизащи от самия народ управляват по-добре.

Свеж е примера от нашето близко минало. Не бяха ли монарсите които тикаха нашия народ към пропаста, защитавайки чуждите интереси? Царската камарила, която се стремеше да угоди на чужди интереси, потискваше правата и свободите на този народ, от чието име управляваше. Но свободолюбивия дух на българския народ не можеше да се унищожи. Вдъхновени от идеите на Ботев и Левски, хиляди будни,

прогресивни българи се надигнаха и в 23 год., в огромното Септемврийско въстание, те изразиха своята воля. Виждайки своите интереси засегнати, царя и неговите лакеи употребиха всички средства, най-крътави, най-жестоки, за да потушат надигналото се народно въстание. Хиляди български синове бидоха избити, хвърлени в затвори и концлагери, защото българския народ виждаше своята гибел в монархията и нейната погубна политика. Ще забрави ли българския народ 20,000 избити жертви от кръволака Цанков, който беше оръдие на монархията. Не! Българския народ с удвоени и утроени сили се бореше докато на 9 септемврий, с един замах помете гнилите останки на монархията и взема властта в свои ръце, като възстанови правата и свободите на човека.

Имайки тия толкова свежи примери в нашата история от освобождението насам, всеки честен българин ще разбере, че единствено, едно наистина народно републиканско управление, ще доведе нашата страна до възход и благоденствие и нашия народ ще бъде доволен и щастлив.

Нека по примера на Левски и хилядите загинали герои, работим и провагитираме за по-скорошното премахване на отживялата своето време монархия, и да заживеем в ерата на по-светли и по-добри дни, на свободно творчество и работа.

Гриша

Освобождение на полит-затворниците от Варненския затвор на 8 септемврий 1944 год.

ОЧАКВАНИЯТ ДЕН

В историческото развитие на всеки народ съществуват светли дати, които остават вечно да блестят с ореола на своето важно и съдбоносно значение, осветлявайки истинския път за народното добруване.

Подобна светла дата за нас е, безспорно, 9 септемврий 1944 год., на който ден българския народ, след тежка и кървава борба, постави край на едно позорно и престъпно минало на терор, насилие и угодничество, проявени от самозабравили се управчици — фашистки агенти у нас, заклеимени с черния знак на народното проклятие.

На 8 септемврий н. г. обаче, целокупния български народ от села, градове и паланки, ще отбележи още по-светла, още по-велика дата, като даде своята тежка и решителна дума за провъзгласяването на България в народна република.

На тоя очакван с нетърпение и въодушевление ден, всички които са призовани в народното допитване, с радост ще пристъпят към урните, за да нанесат своя съкрушителен удар на монархията.

На очаквания ден, всеки истински родолюбец, трябва да си спомни за оная пагубна и мракобесническа дейност на монархическата клика в нашата страна, да прецени размера на нищетата, лишенията и мизерията в която бе хвърлен българския народ от преднамерената и предателска политика на кобургската династия и да даде своя глас — гранитната спойка за изграждането на истинска **НАРОДНА РЕПУБЛИКА**.

На очаквания ден българският народ ще отбележи още един исторически завои в своето съществуване, като очертае светлия път за всеотдаването преуспяване и величие на своята Родина,

На очаквания ден радостно ще екне по цялата българска земя възгласа:

Никога вече монархо-фашизъм! Да пребъде **НАРОДНАТА РЕПУБЛИКА!**

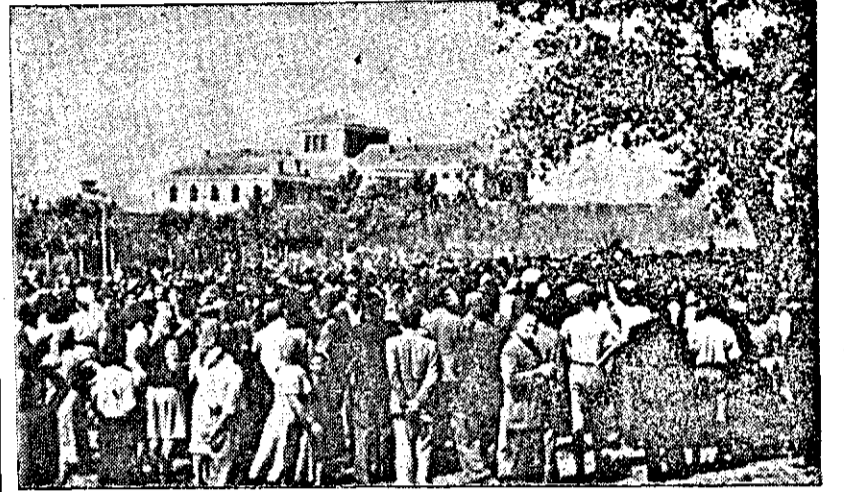
Моряците, работниците и работничките от Морското интендантство — Варна, на 31 август, на общо събрание, изслушаха речта на инструктора на Морските войски майор Петров по референдума и заявиха, че ще гласуват за **РЕПУБЛИКАТА**.

В НАДВЕЧЕРИЕТО НА 9 СЕПТЕМВРИЙ 1944 ГОД. В СОФИЯ

Дните към 9.IX.1944 год. наб. лижаваха. Разбира се, никой не знаеше, че големите и решителни събития ще се разигравят тъкмо на тая дата, ала ясно се долавяше тънтяжа на руските оръдия в Ромъния, въздуха бе наситен с барут, земята се тресеше под напора на Червената армия. Нашия народ все повече се окуражаваше и се готвеше за въоръжено въстание. В София цялата полиция беше на крак, специалните части — също. Германските

ца „Раковски“ и, образувайки внушителна манифестация, с песни се насочиша към „Цар Освободител“. Тук обаче ги пресрещаша фашизираната полиция: конна, пеша и цивилна.

Започна се стрелба и бой. Смел младеж разкъса ризата си и извика: „Стрелайте изверги, утре ние ще бъдем победители и за мене ще отмъстят“. От прозорците на „Славянска беседа“ започнаха стрелба и квартируващите там немски офицери. Манифестацията се

8 СЕПТЕМВРИЙ 1944 ГОДИНА. Освобождението на полит-затворниците от Варненския затвор.

войски в дълги колони, снабдени с всичко за ядене от България, се отегляха. Напрежението сред народа, да се освободи от царската реакция беше върховно. На 6.IX.1944 год. бе дадена паролата за обща въоръжена акция в центъра на града. Най-смелите борци и работници, прогресивна интелигенция, служачи, студенти, железничари — започнаха да се събират по определените места на групи и в скоро време малките градинки и преките улици около „Славянска беседа“ (тя като че ли и сега бе символа на славянска солидарност и готовност за борба с тиранията) почернях от народ.

Стари другари, калени в стачни борби и улични манифестации, отново се срещнаха пак на същите места, разменяха си само поглед и стискайки всеки своето оръжие или юрук, очакваха съдбоносната минута.

Уреченото време настъпи и изведнъж, от всички страни тия хора се спуснаха към ули-

пръсна но не побегна, а отстъпвайки се изля в още по-внушителен вид на пл. „Св. Неделя“. Изредиха се за няколко минути няколко оратори. Фашизъм и монархията бяха заклеимени. Но полицията и тук се опита да ги пръсне. Така се сложи край на престъпната власт на Кобургогите и техните български слуги, които и днес не са се отказали да възкресят миналото.

Напомням всичко това за ония, които смятат, че могат да приспят бдителността на тоя народ, който даде толкова скъпи жертви и измамвайки го, да му забият нож в гърба, тъй както стана в 1923 год.

Ето защо, ние няма да отслабим нашата борба и мобилизирайки всички народни сили, на 8.IX. ще пометем и формално и фактически, не само монархията, но всичко свързано с нея и нейните проклети институти.

Майор Петров

Инструктор на Морските войски

Народната република ще създаде мощен флот

Самолетите, които обслужват международните въздушни линии, минаващи над обширни водни пространства, се нуждаят от междинни летища. Създаването на подобни летища на сушата, не всякога е възможно, защото въздушните пътища минават над места, гдето няма острови, а ако такива съществуват, не всякога могат да бъдат използвани за направата на летища.

Естествено, че техническото състояние и съоразение на съвременните самолети позволява последните да прелетяват без кацане обширни пространства. В тоя случай обаче, самолетът е принуден да носи големи запаси от гориво, като намали количеството на преносваемия товар и броя на пътниците. Освен това, трябва да се има предвид възможността, самолетът да бъде принуден да кацне за отстраняването на някои неизправности на материалната си част.

Поради това, съвременната техническа мисъл не е престанала да работи за създаването на плаващи летища, по просторните океани, над които преми-

Инженер-подполк. Д. Жолобов

ПЛАВАЩИ ЛЕТИЩА

нават въздушните пътища.

Едва през втората Световна война, в Англия и Съединените щати са успели да построят плаващи летища. Принципите за построяването на подобни летища в двете държави са сходни: И англичани и американци използват за излитане и кацане на самолетите плаващи съоразения с различни размери и форми.

Според английски сведения, плаващото летище представлява продълговата ивица, дълга 172 и широка около 23 метра, състояща се от празни металчески плавци. Последните се състоят от две части: цилиндър и запоен към него пресечен конус.

Общата височина на плавеца е 3.75 метра. Общо, за съставяне на площадката за кацане са използвани 1,100 подобни плавци, шарнирно съединени помежду си и приемащи очертанията на водата. Тия плаващи летища обаче не били използвани за боеви операции. В основата на американския

проект е положен принцип за отстранение влиянието на вълните, според който, плаващото летище се състои от 72 металчески понтона всеки от 12 водонепроницаеми отделения. Понтоните са поставени в три реда, по 24 във всеки ред. Площадката за излитане и кацане се намира на височина 21 м. от морското равнище, върху металчески колонки, основите на които са закрепени за понтоните. Поради тая издигнатост на площадката над равнина на водата, високите вълни минават свободно под площадката и не оказват влияние, като тя всякога запазва своето хоризонтално положение.

За задържане на летището на място се използват особена направа котви. Използването обаче на стоманени вериги не е пригодно, тъй като при големи дълбочини, веригите се скъсват, не можейки да издържат собствената си тежест. Поради това, за задържане на котвите се използват стоманени въжета, които притежават до-

статъчна издръжливост и могат да бъдат спуснати на дълбочина 18 км., значително превишаваща максималната дълбочина на кое да е място в океана. За отстранение триенето на въжето в дъното и, следователно, преждевременното му износване, към долния му край се прикрепва верига, за която се съединява котвата.

Според резултатите от извършените опити, установено е, че общата задръжна сила на котвите е 252 тона. При коефициент на безопасността 3.5 включен в общото усилие, за откъсване на плаващото летище от котвите, силата на ветъра трябва да бъде 140 мили в час. Подобен вятър значително превишава ураганият, скоростта на който както е известно, достига 65 мили в час.

Според американския печат, тоя род плаващи летища имат следните данни: общо водоизместване над 100,000 тона, дължина 1080 метра, широчина 120 в средата и 85 метра в

краищата. Височина на площадката за кацане и излитане — 21 метра над водната повърхност. Върху летището могат да кацат 45 тонни самолети.

Летището притежава собствени силови постановки и електродвигатели. Снабдено е с шест винта, с помоща на които може да се движи и развъртва за заемане желаното направление, а така също да се задържа на място, в случай че няма котви.

Летището има устройство за товарене самолетите с гориво, разполага с радио и метеорологическа станция и хотел за пътниците.

Предполага се, че на въздушния път между Европа и Америка, в Атлантическия океан летищата ще бъдат установени на разстояние 800 мили едно от друго, във вид на района на мъглите и ледовете.

Постройката и установяването на всяко плаващо летище ще струва 12,000,000 долара, а обслужването на три подобни летища ще възлиза на 500,000 долара годишно.

Преведе от руски: Куоджуклиев

Народен флот

ЧЕРНОМОРСКИЯ ГРЕБЕН ПОХОД

От 13 юлий до 1 август по нашето черноморско крайбрежие се проведе едно голямо морско спортно дело, организирано от Народния морски съюз, което заслужено привлече вниманието за нашата общественост и затрогна със своите постижения и бляскаво изпълнение хилядите близки и далечни наблюдатели.

Това бе първия **ЧЕРНОМОРСКИ ГРЕБЕН ПОХОД**, в който участваха гребни отбори от повечето крайбрежни клонове на Съюза и за чието успешно провеждане даде ценен принос цялото население от черноморието ни.

Гребният поход, едновременно със своите високи спортни постижения, изигра и една голяма обществена роля в нашата страна, като повиши интереса на българина към морето и желанието му да даде по-голям принос за изграждане морската мощ на нашата страна.

Той бе една мощна манифестация на несломимия борчески моряшки дух на нашата народна младеж, избрала пътя да служи на родното море и да брани неговите брегове.

Той бе един устрем към повече простор и към овладяване на морето с неговите неизчерпаеми здравни и стопански блага.

Организиран и проведен при сравнително трудни условия, но получил моралната и материалната подкрепа на народната Отечествонофронтонска власт, преминал през големи прекеждия и чрез капризите на морската стихия, но ръководен от добри и опитни командири, Черноморският поход може заслужено да се причисли към ония величави по замисъл и героични по постижения прояви у нас, които ни отреждат заслужено място сред постиженията на прогресивното човечество.

Като морска спортна проява, Гребният черноморски поход трудно би се отдал на описание, дори и на най-изкустния

художник на перото, ако той не е участвал сам в него и не е преживял и изпитал лично всички трудности и лишения съпътстващи провеждане то му.

А да се пребори с гребни лодки цялото наше черноморско крайбрежие на север и на юг, при наличността на всички трудности, лишения и изненади; при вълнение и вятър, при дневна жегата и нощен мрак, е действително подвиг.

И ние смело можем да наречем нашите гребци-спортисти, които участваха в похода и го завършиха успешно, в първите редове на нашата физкултурна младеж, с които достойно можем да се гордеем.

Цялото разстояние от 335 морски мили или 620 км. гребците от похода изминаха в 22 етапа, като преношуваха в 17 пункта и направиха кратък престой в 5 пункта. От всички 22 етапа, 4 бяха проплавани нощно време, между които и двата най-дълги прехода: Каварна—Камчия и Бургас—Бяла, с общо 81 мили или 150 км. При развълнувано море и вятър те проплаваха 6 етапа с общо 104 мили или 195.5 км., а при бурно море—3 етапа с общо 62 мили или 115 км.

Похода бе изпълнен за 19 дни, като гребците гребяха общо 87 часа, с средна скорост около 4 мили или 7.5 км. на час. Най-голяма скорост бе достигната в прехода от Бургас до Поморие с 6 мили или 11 км. в час, в най-малка скорост—в прехода от Масленос до Ропотамо, с 2.25 мили или 4 км. в час, който преход бе преминал при бурно море и нощно време и бе истинско изпитание за смелите гребци.

Най-добра дисциплина в изпълнение целостния план на похода показва гребния отбор на клон на Народния морски съюз от гр. Царево, а най-добри спортни постижения показва гребните отбори на клоновете от градовете Созопол и Балчик.

БЛАГОДАРСТВЕНО ПИСМО

Командирът на I граничен участък, по повод извършената от чиновете на участъка бригадирска работа, е получил следното благодарствено писмо:

„Господин Командир, Управлението при „Съединените Риболовни кооперации“, клон Созопол, искава своята дълбока благодарност за отлично изпълнената задача от поверените Ви моряци, при събиране реколтата от стопанството на кооперацията „Алепу“.

В продължение на 10 дни, моряци и кооператори, вдъхновени от доброто желание за обществено—ползна дейност, неуморно твориха блага в полето на тежкия труд. Тази драговолюно указана подкрепа ние смятаме преди всичко, като проява на упорито насажданата от Вас съзнателна дисциплина.

Българският народ е вече щастлив, че сега, за първи път може доволно да предвкушава творческите плодове на съвременната войнишка дисциплина, която бе възможно осъществима, така пълнокръвно, само в народната войска.

В изграждането на това обновително дело, най-голям принос имате Вие—народните командири.

Ето защо, като Ви съобщаваме горното, ние Ви молим да го приемете и направите достойние пред подчинените Ви и това ще заякчи още повече съществуващата дружба между народ и войска“.

Представител на кооперацията (п) В. Дунчев

С тазгодишния гребен Черноморски поход, Централното ръководство на Народния морски съюз поставя началото на една първа по рода си у нас морска проява, с единичното пожелание: тя да се превърне в една прекрасна морска традиция, чрез която да развяваме нашия национален трибегренник, не само по краищата ни Черноморие, но и по тихите и топли води на южното Бяло море.

ЧЕСТВУВАНЕ ПАМЕТТА НА НИКОЛА ЙОНКОВ ВАПЦАРОВ

На 28 юлий т. г. в родния му град Банско бе чествувана тържествено 4-годишнината от смъртта на великия поет и революционер Никола Йонков Вапцаров.

При масово стечение на народа от Банско и околията, с знамена, лозунги и военна музика, тържеството започна на 11 часа пред родната къща на поета, където бе поставена възпоменателна плоча от Съюза на борците против фашизма. Присъстваха официални лица.

Първ произнесе слово Министърът на народното здраве, г. Д-р Рачо Ангелов. Той поднесе приветствията на правителството и увери народа, че с новия закон за референдума, на народа се дава право да отхвърли умразната монархия за да дойде многоочакваната народна република, която ще осигури щастие и благоденствие на целия български народ.

За живота и делото на Никола Йонков Вапцаров, като поет и пламенен борец против фашизма, говори народния представител и редактор на в. „Работническо дело“—Владимир п. Томов.

От името на Камарата на народната култура и писателския съюз—Директорът на Камарата на народната култура Александър Обретенов, който с увлекателно слово обрисова величината на поета и значението на неговия живот, здраво вплетен в жестоките социални противоречия на преди 9-то септемврийската епоха.

Нашият народен флот под-

несе топли и родни приветствия на майката на любимия поет чрез думите на капитан I ранг Карагьозов. Той подчерта, че втората майка на великия революционер и поет е нашия народен флот, който го закърми, подготви и укрепил за непосилната борба. Със сълзи на очи, майката на поета благодари за топли думи и чувства към нейния син.

От името на Б. З. Н. С. говори Тр. Петров. Той подчерта, че селяни и работници навек ще вървят ръка за ръка в общата борба.

Говориха Горно-Джумайския областен директор—г. Волев, представителя на областния комитет на Р. П. (к)—др. Георги Мадолев и др.

Проведена бе литературно-музикална програма с подбрани чудесни стихотворения на поета, ретицирани от артисти и ученици. Хорът на местните септемврийчета изпълни няколко песни. След обяд бе уредено народно тържество с хора.

Цялото гражданство от Банско и Пиринска Македония подчертаха, че следват непоколебимо заветите на Вапцарова, за верна служба на народа и безопадна борба с народните врагове.

Българският народ, чрез своите представители и Съюза на борците срещу фашизма поднесе своята признателност.

Нашият малък флот с въздушествление се присъединява към своя народ в чествуването на любимия син, поет и революционер.

Мичман I ранг К. Цачев

Всеки моряк трябва да даде своя глас за НАРОДНАТА РЕПУБЛИКА

ОТ ГДЕ ПРОИЗЛИЗА СИНИЯТ ЦВЯТ НА МОРЯШКОТО ОБЛЕКЛО

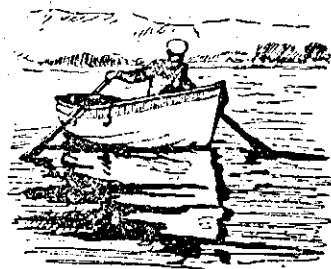
Английският крал Георг II бил голям поклонник на женската красота. Най-много му харесвала Леди Бедфорд, прочутата красавица в неговата епоха.

Веднъж кралят срещнал красавицата в Хайд-Парк, Лондон. Тя била на кон и носила тъмносиния раяк с бяла яка на плещите. Тази рокля толкова много се харесала на краля, че той веднага заповядал английските моряци, за в бъдеще да носят тъмносини дрехи. Така била дриета тъмносинята боя, като цвят за моряшкото облекло. До

тогава моряците навсякъде са носили само бели и червени дрехи.

По-късно и останалите европейски страни, също въвели тъмносиния цвят в формата на своите моряци.

В настоящо време всички моряци в света носят тъмносиньо облекло.

9 септемврий 1944 г. Хубаво есенно утро в Бургаското пристанище. Червения диск на слънцето весело наднича зад вълнолома. Яга чайки шумно спорят за нещо. На кея стои единствения кораб—учебния български кораб „Асен“. Чуват се бодрите гласове на моряците, произвеждащи сутринното почистване. Машинната команда, заедно с механика, са изкарвали един механизъм на палубата и се мъчат да отстранят малката повреда. През ноща е получена срочна заповед, кораб „Асен“ да се прибере в базата си. Командират даде своите последни нареждания за предстоящия път.

Часът е вече осем. На кърмата гордо се развява българския трицвет леко плъщейки от морския бриз.

Но какъв е тоя долиташ стоманен шум? Та нима славната Червена армия е тук? Сърдцата на всички горят от нетърпение да видят първи нашите освободители. Шумът се усилива, приближава и в района на пристанището нахълтва море от знамена, плакати и цветя. Народа ликува. Той идва, вижда българския кораб и се отдава на своите чувства. Вмиг

КАК УЧЕБНИЯ КОРАБ „АСЕН“ ПОСРЕЩНА 9 СЕПТЕМВРИЙ

„Асен“ се изпълва с хора, стари и млади, мъже, жени и деца, всички с цветя и с ликуващи лица. Палубата, помещениата, командния мост, страничните възжени стълби, та чак до върха на стожерите, навсякъде хора, а на кея още много—много чакат и те да стъпят на кораба. В тая навалица се виждат сърдечни прегръщания, ръкоплескания и взаимни благожелания между военни и цивилни, между моряци, младежи, мъже и жени.

Ето тук, на командния мост, командира на кораба говори с един младеж с алена фланелка и фотоапарат в ръце. Той до сега е бил политзатворник, а сега се радва на свободата и бърза да овековечи тоя радостен момент: той прави снимки и нещо оживено говори.

По страничните възжени стълби на стожерите се катери една девойка с обгоряло от слънцето лице. Един моряк я предупреждава за опасността, която я грози, ако падне. Но тя гордо му отговаря, „че аз сега идвам от Балкана, партизанка съм аз. Там по какви места сме се катерили, свикнала съм“

Едно малко момченце със светнали очички моли кораблика и то да отиде с кораба да посрещне руснаците—руските кораби.

Изведнаж викът „ура“ става особено мощен, особено радостен и из тълпата, носени на ръце се задават двама мъже, първите представители на славните братя руси. Двама едри, снажни мъже, покрити съ прах от дългия път, малко смутени, застават пред кораба. Един майор и един подофицер от моторизираната колона, са първите руски войници видани от нашите моряци от кораба „Асен“. Командирът се представява и ги поканва в кабината си, сякаш тия хора се познаваха от много-много години, започва се непринуден братски разговор. Всеки се надпреварва да задава въпроси. Народът ликува, ликуват и моряците и в лицето на тия синеоки мъже, поздравяват цялата непобедима Червена армия. Това са същите герои, които сътвориха елопеята при Сталинград. Това са синовете и внуците на героите от Шипка. Колко е приятно да видиш

своя брат след толкова годишна раздяла.

Но дългът зове всеки към работа, към действия. След извинение, че стоенето им повече е невъзможно, руските военни напускат кораба, изпратени с бурно ура и носене на ръце.

Командирът се изправя на командния мост, дава знак със свирката и със спокоен глас помолва ликуващия народ да напусне кораба, понеже му предстои да изпълнява заповед на командването. Сякаш добре дисциплинирано, това хилядно

множество, разбирайки и съзнавайки какво значи запсвед, напусна кораба, а той леко и плавно се отделя от кея и се понася към изходния фар. Още дълго време се чуваха радостни приветствени възгласи от брега, до като всичко заглъхна и само покритата палуба с дебел пласт от живи цветя напомняше на моряците за това, което беше станало. Да, беше станало нещо голямо, нещо особено, защото по друг начин не може да се обясни оня изблик на народна радост, на която те бяха свидетели. Лейтенант Златарев

